

Paul Ruting

Amorvm Conivgalivm Pavli Rvtingii Rostochiensis Liber, Qui est Gratulatoriorum Primus

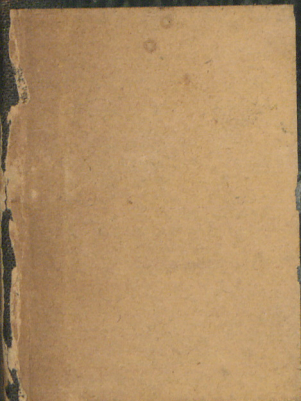
Rostochii: Myliander, 1600

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1762880180>

Druck Freier Zugang

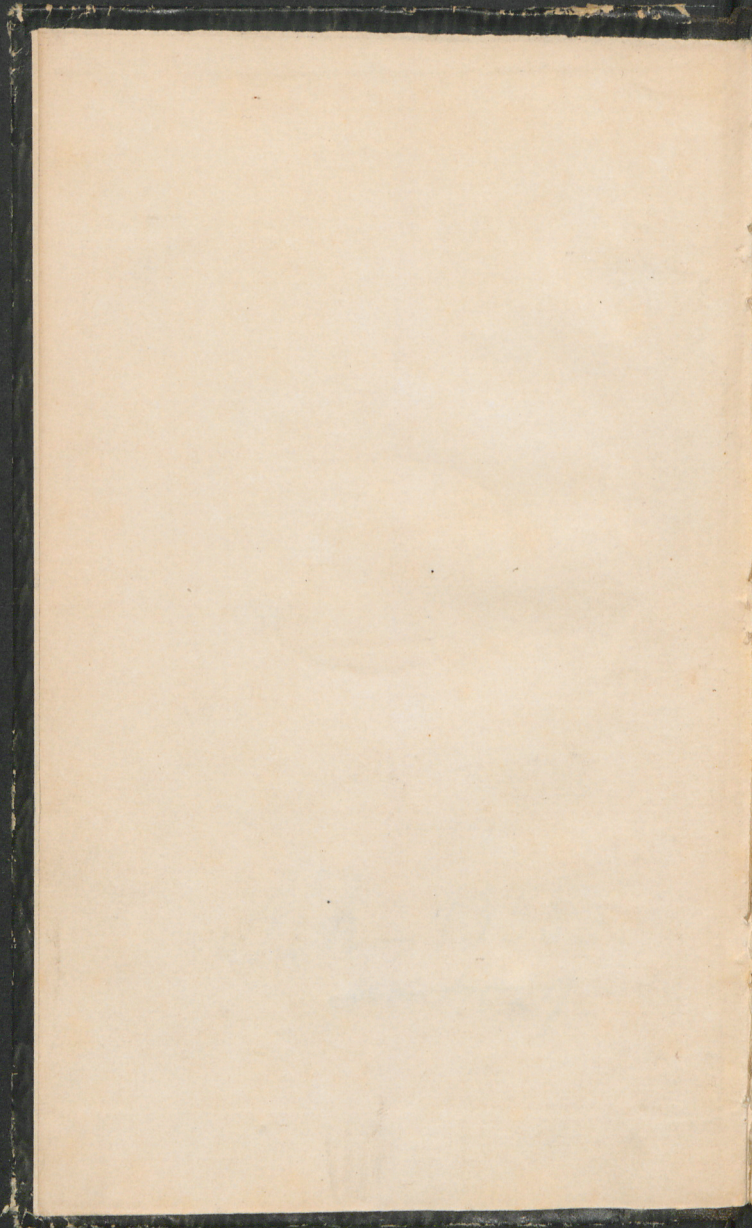

13585

MK-13585.
~~MK 4029.~~

AMORVM CONIVGALIVM

PAVLI RVTINGII
ROSTOCHIENSIS

L I B E R,

Qui est Gratulatoriorum

Primus.

R O S T O C H I I,
Imprimebat Stephanus Myliander,

ANNO M. D. C.

ifs. Principibus ac Dominis,
Dno. **DOLPHO FRIDERICO,**

&

Dno. **IO ANNI ALBERTO, F. G.**
Ducibus Megapolensibus, Principibus vetustæ gentis He-
netæ, Comitibus Swerinensibus, Rostochij ac Star-
gardia Dominis, Dn. meis clementiss.

Illustrissimi Principes, Domi-
ni clementissimi; In terris sanè ni-
hil est admirabile & magnum, præ-
ter hominem, quem nonnulli terre-
strem mortalemq; Deum nominare
voluerunt. In ipso autem homine nihil eximi-
um, præter animum, utpote qui divinæ particula
auræ, ut cum lyrico loquar: In quo ipso rursus
nihil magnum, nihil admirabile præter virtutem
& scientiam. Semper autem virtutis ac doctrinæ
Magistri existimati & habiti sunt poëtæ; Quod
vel mediocriter litteris tincto ignotum esse non
potest. Vt enim cæteros taceam primæ classis
omnes, quis ignorat de Homero, virtutis ac sapi-
entiæ doctore solertissimo, doctos affirmare non
dubitasse: nullum unquam scriptum, inde usq;
à primùm condito orbe, ulla in lingua aut natio-
ne, ab ullo ingenio humano editum esse, in quo,
sacris exceptis, vel doctrinæ tantum sit, vel vir-
tutis exemplorum, vel elegantia & suavitatis.
Quare cum Homerum, tum cæteros id genus
Poëtæ, in summo precio semper homines cor-

A 2

dati

dati habuere, ut etiam Reges ac Principes ijs suæ
amicitiæ fores cupidissimè patefacerent, ac sin-
gulari eos liberalitate benevolentiaq; prosequen-
rentur. Ac profecto græcos in maximo precio
habuisse Homerum, vel ex unico illo Alcibiadis
facto constat, pædagogo os probè occillantem, in
cuius ipse bibliotheca Homerum non repererat.
Quam scitissimè etiam Plutarchus de Rege Ma-
cedonum in deliciis habente Homerum,

Terribiles inter lituos sonitusq; tubarum

Rex Macedo legit carmen HOMERE tuum.

Fessaq; nocturna cum membra quiete levaret,

Dicitur hoc strato supposuisse suo.

Et Hesiodum sane à Græcis pueris qui li-
beraliter instituebantur, ediscendum propositum
Columella testatur. In quæ exempla cum respi-
cerem, ego quoque ex multis unus, cum cæteris
artibus liberalibus, tum divinæ Poësi operam ut
darem, rei ipsius utilitate ac iucunditate sum ad-
ductus. Quid vero ex hoc studio consecutus
sim alij iudicent, quibus rectè de his iudicare con-
cessum. Reliquos enim, vel propter nimiam cu-
riositatem, vel venam reprehendendi procliuio-
rem nil moror: V. V. autem C. C. Illust. prin-
cipes Dn. clementis. hunc primum meum libel-
lum dedicare submisè volui. Nam & divus Avus
vester, & laudatissimæ memoriæ Illustr. vester
Pater, Augusti Imperatoris, cui Virgilius & Hora-
tius; Lælij sapientis, cui Lucilius; Archelai, cui
Euripides; Hieronis, cui Æschylus & Simonides
chari

chari fuerunt; laudatis. exemplo viros doctos
foverunt, aluerunt; Hodieq; idem faciunt celsis.
CC. VV. Propatruū ac patruus, & CC. VV.
ipsæ, eiusdem erga litteratos clementiæ signum
iam dudum extulerunt, ut hoc omnino datum il-
lustrissimo vestro generi divinitus videatur, *Vobis*
Nascentibus; quasi majus lumen oriri & accendi,
quod de sublimi quadam specula, errantibus ho-
nestis disciplinis, viam & hospitium ostendat.
Accipite ergo illustr. Principes Dn. clementis.
Ievidense nostræ Camænæ munusculum, hilari
hoc ipsum atq; innube fronte pervolvite, & con-
tra arrosiones momulorum illustris. vestræ cels.
aurula mitiq; Fauonio turantes, me, meamq;ue
Camænā vobis commendatissimam habere.
Deus opt. max. alis præpotentis suæ dextræ, vos
in ipso ætatis vigore juvenili constitutos, ab omni
incurfu malefico, quam diutissimè incolumes, sal-
vos, & florentes in salutem ditionis Megapolen-
sis protegat ac conserve; Vos enim estis
In quibus & Generis vestri illustrissimi, & in queis
Spes Megalespoleos terræ inclinata recumbit.
Heroæ ô mentes, servet vos dextera dia!
Vos cano, vosq; canam dum sanguen amabile vestrum
In Megalespoleos superest, regnatq; viretis.
Datum Rostochii ex meo Musæo, 4. Septemb.
Anno; 600.

VV. CC.

Subiect.

M. Paulus Rutingius.

IN AMORES CONIVGALES
M. PAULI RVTINGII R.

HÆC tua dum primis cœpi gustare labellis
Mellito Phœbi carmina tincta fauo
Sic tibi dicebam: mi Paule politius ecquid?
Quid maius possis, quid meliùsue dare?
Ut repeto & positos ex ordine voluo libel-

Offendit sensus nausea nulla meos. (los,
Sed tamen hoc audi: surgit tibi prima iuuentus,
Barbæ & adhuc molles ventilat aura comas.
Vt video ætatem, video ingenijq; vigorem,
Debes quid maius, quid meliùsue dare.

Martinus Braschius Log. prof. Faculratis
Phil. pro tempore Decanus.

CArmina, RVTINGI, tua, docta, canora, polita
Dum lego; te felix prædico Rostachium.
Tu clarorum altrix semper præclara virorum es,
Ut te Mycenen dicere iure queam.
Tu sacros mystas, tu Baldos, tuq; Galenos,
Et, quorum volitant scripta per ora virum,
Producti Vates castos: Lindbergius ille
Quos inter primus laurea ferta tulit.
Fallor? an à primo Rutingi eris ille Secundus?
Qui nulli ingenio ac arte Secundus eris.
Cedite vos Mergi! RVTINGIVS inter olores
(Rumpatur Momus) laurea dona geret.

Iohannes Simonius Rhetorices
professor publicus.

Cum

Cum tua Coniugibus gratantia metra nouellis,
 Coniugij vidit Sponsor & obses Hymen :
 Risit, & heus, ait, in thalamos tam docta iugales,
 Carmina RVTINGI qui dare docte potes,
 Ipse expers thalami, nunquang, Hymenæia verè
 Legitimo expertus gaudia forte toro ?
 Sed benè habet : memor ipse tuo pro munere faxo,
 (Gratia si quid adhuc nostra vigoris habet)
 Vt quoq, post tempus breue pulcrocucermula, casta,
 Et pia virgo tibi gaudia blanda creet.
 Tunc ea quæ in lucem nunc metra Theoricus edis,
 Practicus in tenebris experiare uigris.

M. Petrus Bambamius P. L.
 In Aula Peccateliana F.

Igne continuo semper versantur in actu
 Ingenia, & celso rident obstacula cachinno,
 Et morsus temnunt tacitos, quos subdola passim
 Iactat turba, artis nullo perfusa colore.
 Hoc factò probat insignis RVTINGIUS: illum
 Nec Sciolus, nec Momus iners deterret, ut atris
 Infuscet tenebris meditata in flore iuventæ
 Carmina, queis teneros Corclorum lufit amores.
 Hinc tibi Mome ansam capta, desistere tales
 Rodere Naturas, quæ nil tua scommata curant,
 Atq, oleri flatus istos inflato calenti.

M. Paulus Neovinus Scholæ Cathe-
 dralis Ratzeburgensis Rector
 ad Oxidius f.

M. PAV-

M. PAVLO RVTINGIO
amico amicis.

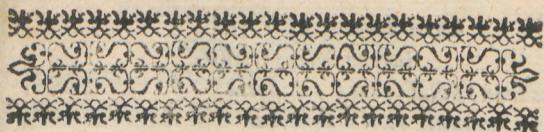
*Amores suos in Roseâ urbe contractos
edenti*

hoc asma.

Ficta puellarum Clarij Philemata Vates
Rumifcent, tacitas ille vel ille faces :
Ille suæ claret genialia regna Corinna :
Cynthia huic crebros conciliet gemitus :
Alter Lesbicos æstusq; catulliat exmens :
Delia & hunc nutu expectoret ancipiti.
Quisq; suos manes patiatur gallior, aptæ
Frigutat Domina cum remeant species.
Felix RVTINGI meliori pectora thyrso
Percussus, tædas qui vehis haud dubias :
Et canis intacti socialia Adonidis ausa,
Copulat in ROSEIS quæ DEA blanda iugis.
Quin te vera magis exempla morantur amorum :
Ficta etenim haud rarò præmia ficta tenent.
Non hoc sollicito censore opus impallescet :
Namq; auris tegitur Cypridos & Charitum.
Fallor an illa fauens olim pro talibus ausis,
Ostendet comtam PAVLE tibi faciem.

David Reurzius Rostoch. f.

ΟΔΗ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ad

M. PAVLVM PETREIVM Ec-
clesiasten Rostochiensem, &
GERTVDEN ESSENIAM.

*Vc Lesvium nunc Phosphore barbiton
Cedo ; Lyram tu Castalidum parens :
Et vos piæ favete linguis
Aonides, citharamq₃ fertes*

PAVLOq₃ PETREIO socialia

Iura appetenti carmen amabile

Vobis, viroq₃, & sic beata

Letitia canitore dignum.

Hunc namq₃ juvit vestra sacraria

Decora lymphis dulce strepentibus,

Hortisq₃ olentibus suave

Visere continuo labore.

Et sicca grato fluminis aurej

Liquore vestri, labra rigare, dein

Flores manu certatim odores

Carpere tempora queis coronet.

Doctas ad oras Varniadum nigras

Noctes, & almi munia Cynthij

B

CHVIG

Curis, labore perspicacis
 Ingenij docilis sefellit.
 Hinc mox IENÆ prata comantia
 Visuro, amænis gloria frondibus
 Daphnes revulsis pervirenti
 Corpore, læta caput coronat.
 Hinc aure sacrum dogma MYLI imbibens
 Viramq̄, cautè dicta celebrium
 Notans PETREIVS ad paternas
 Arte gravis remeavit ades.
 IENÆ revulsos scilicet vt domi
 Flores, disertus spargat, vt optimis
 Beata cuncta, pessimisq̄
 Tristia terribilis revelet.
 Nec sat: decenti corpore florida
 Maiorq̄, mentem iungitur huic toro
 GERDRVDIS illa quæ laborum
 Dimidium feret anxiorum.
 O Virginem pulcram! Euphrasæam auream!
 O et pudicis moribus! & pijs
 Latam parentibus. Marito
 Dulce bonum GEREDRVDIS hæc est.
 O te beatam, cui Charites piam
 Nympham iugali iungere fœdere
 Dignantur; ò tuo beatam
 Connubio, quater ò beatam!
 Novum hunc Maritum cum sociâ tori
 Casti, sereno respice lumine

Beatitas

Beatitas æterna: tum patris
Insciat genialis ora,
Ornerq̄, radas, lilia suggerat,
Concordiamq̄, ut postera secula,
Ignara litium parenti
Progeniem similem reducant.

Anno 92. Mens. Jul. f

SPONSO
BALTHASARO BESELINIO
Patritio Rostochiensli, &
CATHARINÆ RVNGEN.

PIMPLEA dulcis fontibus & choris
Cragi virentis, frondibus & comis
Gaudens, apricos nocte flores,
BALTHASARO modo nocte fertum.

Cessas? amœnis texere frondibus
Daphnes resectis (fas siquidem) jube.
Adsisq̄, Cynthi, ac patre claro
BALTHASARUMq̄, choris amicum

Vestris faceto ludere barbito
Dignere, versum & promere. Nam simul
Amore Musarum receptus
Palladiæ invigilavit arti:

Tectum relinquendo patrij soli
Suave, & istinc sole alio calens
Solum peragrans, sacra montis
Pierij ut juga visu obiret.

B 2

LAVI

Lavit madenti ut Castalij RHODI
 Crines solutos rore. Nec id sat est,
 Sitim levare ARGENTORATI
 Dum è gelidis lacubus laborat.

Huic, lene vos quæ consilium datis,
 Prona offerentes urceolos manu
 Liquore labra perlulistis
 Gorgoneo faciles refertos.

Inde arte pollentem eximia, inclyta
 Virtute clarum, ducitis huc domum,
 Ut grata commoda atq, multa
 Liminibus referat paternis.

Hinc mite prognatum patre iungitur,
 Qui civitatem quis deceat status
 Curat levamen illud, ortum
 Semmate Rungiadum CATRINA.

Tibi hæc nitet iam BALTHASARE hæc nitet,
 Tete urit huius BALTHASARE optime
 Splendor, protervitasq, grata,
 Marmore lucidior renidens.

Vtcunq, malis aspicere hanc placet :
 Seu fulgeant ut rubra corallia
 Collo, comæ ceu Cypridos, ceu
 Aurea mala micet pudore.

Sed multa quid? Quis non meritum putet
 Virtutis? Ergo nos meritò tibi
 Congratulemur, atq, adeptæ
 Iam sociæ thalami pudicæ.

Hæc

Hac tu dolorum si cumuli sient
(Clementer autem Rex superum arceat)
Lenito crudos, udo & austro
Tristitias dato devorandas.

Quod restat ergo, vos maneat precor
Sapora myrtus, perpetuo virens
Laurusq; ; Lis eliminetur,
Postibus & fugiat cupressus.

Anno 93. V. cal. Sept.

M. IOHANNI SIMONIO Eloquen-
tiae Prof. in Illustri Rosarum Acade-
mia industrio &

MARGARITAE SMEDES.

A. **T**E quoq; flexanimi tandem modulaminis illex,
Caepit blanditijs diva Erycina suis?
Caepit MARGARIDEN tibi consociando venustam,
Prognatam antiquo stemmate SMIDIADV M.
Gratulator; Ac precor ex animi penetralibus, illud
Felici ut subeas alite coniugium.
Sed, mihi quam video, quanam est illustris imago?
Quis dextro lateri, quis Paranympus adest?
En nostri VLRICI Legatus Principis, Heros
BARNERIVS! verum quis latus alterum habet.
Principis illustris num dextra manus GVLIELMI,
Sanctum connubij ut saedus inire paras?
Principis imo viri, quem Semis-gallia fortem,
Et Curlandorum terra videt Dominum.

B 3

Talibus

Talibus ô felix Paranymphis IANE SIMONI!
 Sed mihi quis Sponsæ quis Paranympheus ibi?
 Dextrum MARGARIDOS latus illustrissimi adornat,
 Norvegiæ VLRICI Principis ecce latus;
 Levum BRVNO Comes Mansfeldicus (euge notatu
 Res digna) adducunt MARGARIDEMq; toro;
 Principibus placuisse Viris non vltima si laus,
 SIMONI Aoniæ gentis honor rutilans;
 Næ florere gradu primò te dixerim honoris,
 Fanaq; te instabilis rectè adyisse Deæ.
 Maçte hac sorte tua; Maçte illustrissimi ocellis,
 Et bonitate tui Principis eximia.
 Vive diu, floresce virens, reviresceq; florens,
 Et cape quæ capere est fas, bona cuncta, VALE.
 Nupt. celebr. Anno 92. 2 Sept.

DAVIDI SEBALDO
 &
 CATHARINÆ PRÆTORIÆ.

L EVCOTHEA ut nuper croceis redimita capillis
 Liquerat vndivomi cærulea tecta patris.
 Purpureisq; oculis lustrarat cuncta, canoras
 Eliciens volucres fingere dulce melos;
 Collibuit mihi cum socijs, viridesq; Napæas
 Visere, & arguti frondea tecta patris.
 Nec mora, floriferi nemoris juga aprica subimus,
 Iuvit vbi prompta texere ferta manu;

Quæcis

Quæis textis, stratos convalle sub arbuti amena
 Membra, invitavit nos genialis odor.
 Ecce autem subito penetrabilis aure receptus
 Conventus, curvæ visaq; plectra lyre.
 Namq; hinc Aonio resonantem carmine sylvam
 Cernimus, hinc strepitu sibilat omne nemus.
 Mirati: Nobis unde hæc modulamina cantus?
 Suaviter hoc feriens, inquam, unde melos?
 Vix fati exuta extemplo, mixtisq; lacertis,
 Vestibus, en Charitum membra decora tibi:
 Euphrosyne, Aglaia, at præcessit blanda Thalia,
 Sertaq; laurifero à fronde revulsa tulit.
 Ocyus accelerant verbisq; affantur amicis.
 Quo petitis juvenes? quoræ? manete boni.
 Consociate viæ nostræ vos officiosi,
 Hac placitum est nobis fundere luce jocos.
 Dextræ etenim dextram sociali fædere junget
 SEBALDVS, patrie lumen honosq; domus.
 SCHVLTZIADEN roseam patrio de limine secum,
 Ducere Marcomanum ad littora docta parat.
 Illi hinc Laureolam nostris, qua tempora cingat,
 Contextam unguiculis offero, dico, sacro.
 Ille fuit quondam clarus luctator in arvis
 Impiger, hinc merito laureaserta feret.
 Nunc quoq; coniugium faustum, faustumq; Hymenæum
 SEBALDO nostro sidera fausta precor.
 Tantum de tribus una soror, nec plura locuta
 Discessit socijs concomitata suis.

Illam meam vero subijt sententia mentem
Figere in his oris te voluisse pedem.
Quanta spe falsus! te martia Marchia nobis
Invidet; Est sati vis ea & ordo DEI
Quidnam igitur faciam? quenam tibi munera promam?
Aurum Pactoli? aut fulva talenta Midæ?
Sed mihi nil horum: Flores ex vertice Cynthi
Collectos, mitto sponse novelle tibi.
Queis tibi lætitiæ congratulor atq; salutem,
Nestorea vita ac prosperitate torum.
Qui modo lacteolam, & mellitam es virginem adeptus,
Cuius in amplexu gaudia multa feras.
Aspice ut incedat gemmis auroq; decora,
Nec virtute minus casta, pudica, proba.
Aspice in obtutu ut SEBALDI lumina fixa
Consistant, roseoq; emicet ore lepor.
Iam vario amplexu mutes tua brachia Sponse,
Oscula des labris, suavia mille feras,
Hæc tua Nepenthes, curarum hæc dulce leuamen,
Hæc immissa mero noxia quæq; fugat.
Sed quid multa moror? sat iam cecinere Camenæ.
Linguaq; sat multos protulit ore sonos.
Gratulor ergo pijs captis doctissime Sponse
Ex animo, ac vobis prospera quæq; precor.
Sint vobis, curæ, atq; accrescant, tristia lecto,
Gaudia, dispereant, oscula cuncta, ruant.
Pax, absit, lites, vigeant, fera iurgia, regnent,
Adsit, Eris, fugiant, basia, eantq; sales.

AVTOR

AVtor & Ipse DeVs Casti CVI VINCVLÆ CVIÆ
FæDerIs InCæptIs annVat oro pIIs.

Anno 94.

M. IOHANNI POSSELIO Acade-
miæ patriæ Prof. græcarum literarum
publico, &

ELISABETHÆ VVEDIGEN.

IOANNES POSSELIVS

Αναγρμ.

ANNVLI POSSESSIO.

Verum est quod docto sapiens canit ore Poeta,
Nomina cum rebus sæpè quadrare suis.
Arguit e. emplum Nymphæ præsentis IANI,
Cuius percelebri nomina laude vigent.
Sunt ea mira quidem, at quantum ad præsentia spectat
Nomina, conveniens omen inesse patet.
Transpōstis etenim (dempto E) mixtisq; vocablis,
Vocula quedam oritur sacra Marita notans.
Nominis hoc omen; Cognomen et omine constat (erit.
Quod POSSESSIO erit: Nam ANNVLVS alterum
Dic age POSSELI quænam est POSSESSIO? Quisnana
Quem digitis gestas Annulus iste tuus?
ANNVLVS iste novelli insignia sœvit honoris
Afferre, aut tituli gaudia grata novi.
ANNVLVS iste tuus num Pronubus optime Sponse,
Designans thalami fœdera sacra novi?

B 5

Moris

Moris id est siquidem CYCLIS, tum cingere Sponsam
 Aureolis digitos, quæis fidei omen inest.
 Fallor? an id verum est? Verum est doctissime Sponse,
 Aguror, angurij sunt rata vota mei.
 Tecum eni VVEDIgedum sata stemmate dulcis ELISA
 Sanctum conjugij fœdus inire parat.
 ANNVLVM ea ipsa suum digitis ubi traxit eburnis,
 Concedet tibi, tu huic gemmiferumq; tuum.
 Illi hunc, hunc tibi donando sociemini uterq;
 Permistis dextris fœdere amicitia.
 Tantane vis verbis! præsentia tantane! tantam
 In se comprehendit vocula nuda fidem.
 O mirum! Ast superest etiam POSSESSIO. quidnum
 Coniugibus largam fenore numne domum? (hæc
 Sanè. Ea opes etenim sine quæis vix vita trahenda
 Denotat, & multæ fertilitatis agrum.
 Et casta toto rerum preciosius orbe
 Coniuge nil, maius nilq; sub axe poli.
 Nulla sub axe poli socia POSSESSIO fida
 Splendidior; vincit fulva talenta Midæ.
 Hæc tibi POSSELI POSSESSIO & ANNVLVS iste
 Monstrarunt, rebus consona cuncta suis.
 Sed missis salibus faustos tibi grator honores
 POSSELI, Raseæ luxq; decorq; Scholæ.
 ANNVLVS ut digitos decorat, sic aurea lectum
 Pax coret, pax sit fida Magistra tori.
 Gemmaq; fulgenti in pala ut respundet, ELISA
 Gemma domus coniunx sicq; decora micet.

Anno 94. 10. Sept.

POCV.

POCVLVM METRICVM

Et huc inferendum.

* * * * *

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΑΔ Μ. ΑΝΔΡΕΑΜ
PFEIL Sponsum.

Sunt quos POCLA iuvant dulci spumantia Baccho,
Deliciae & quorum nocte madere mero.
Sunt quibus undivomi curae vada caerulea Nerei,
Quaeisq; queant cursu findere ea ipsa RATES.
Sunt quibus umbrosos SALTUS, indagine multa
Cingere, sylvarum & lustra subire placet.
Sunt quibus arrident virides per CLASSICA campos
Martia, & indomiti tergora tensa bovis.
Sunt quaeis STIVA placet, proscissaq; vomere tellus
Grata est, qua toto dulcius orbe nihil.
Sunt quibus & cordi, quibus agmina muta notantum
Equora decipiant per sinuosa PLAGÆ.
Sunt quos sacra iuvat Cythereæ Matris inire
Fœdera, sic liciti & gaudia ferre tori.
Sunt pulcra ANDREA hæc multo potioraq; quam sunt
POCLA, RATES, SALTUS, CLASSICA, STIVA,
PLAGÆ.

Anno 95. 25. Febr.

M. IOHAN.

M. IOHANNI STVRMIO Acad.
Gryph. Profefs. publico. &
ANNÆ BOLDEBVCHS.

TE quoq; Pieridum decus indelebile STVRMI
Blanda maritalis fœdera juris habent?
Fœdera juris habent, quibus haud quid gratius ulli
Obtrigit, & cunctis quæ anteferenda bonis.
Obstupui advertens thalami te fœdera sancti
Appetere. atq; hæsi ut nuncia fama tulit.
Rebar enim (at falsus nimium) te odisse iugales
Concubitus, cupidum cælibis esse tori.
Dum Sophiæ uxorem censent doctissime STVRMI
Perturbatricem. An concidit arbitrium?
Concidit? an melior flectit sententia mentem
Quæ placito veterum huic anteferenda Sophum,
Concidit illud ais: Nam summi iussa Parentis,
Quemlibet huic vinclo subdere colla iubent.
Nonne Evam primus sociam coniunxit Adamo,
Vt solatiolum præbeat illa Viro?
Non Canæ apparens divino munere Sponsos
Afficit, ex lymphis limpida vina ferens.
Ritè facis STVRMI, tuaq; est laudanda voluntas,
Ex hoc pullescunt germina grata Deo.
Macte novo titulo; Divumq; hoc munere macte,
Ecce tua ANNA tori fulcra pudica subit.
Bella puella venit, virtute & moribus aucta
Ingenio & forma bella puella venit.

Aspice

Aspice ut emineat candor, pietasq̄, venustasq̄
Aspice quæ labris gratia, quiq̄ lepos.
Aspice ut irradiet Phœbeæ Lampadis instar,
Aspice blandidulo ut spiret ab ore Charis.
O ter felicem tali te coniuge STVRMI,
Ter quoq̄ te Sponso Sponsa novella pio.
Hinc igitur meritò faustos tibi grator honores
O STVRMI Aonij splendida fama chori.
Et tibi florenti vegetos tot comprecor annos,
Quot viridi autumnno in palmitè mala tument.
Tot tibi Sponsa precor spirent quot in æquore squillæ,
Tot vobis natos quot nemus abdit aves.
Hæc precor, his votis Deus annuat ipse sacratis,
Nec iubeat rapidos irrita ferre nothos.

Anno 95. 3. Martij.

MATTHIÆ ROTGERIO
&
MARGARITÆ COLERS.

Verum est quod stolidus stolido solet ore popellus
Exprimere, hos sueta voce ferendo sonos.
Interdum abstersis nebulis nymboq̄ fugato,
Rex superùm placido suevit adesse polo.
Ecquid & hoc in te Sponse ornatissime, nunquid
Nobis exemplo hoc arguis ipse tuo?
Nubila namq̄, tuas fuscantur hætenus ædes,
Quæ modo purpureis Cynthia pellit oculis.

Dum

Dum sociam Thalami primam Rex magnus olympi
 Ex mundi sede ad cœlica regna tulit.
 Cui pietas, probitas, cui virtus tinxerat ora,
 Quæ dedit & casti pignora bina tori.
 Quis neget his nebulis, nigra hac caligine mentem
 Turbatam, & luctu hoc viscera morfa gravi.
 Sed te solivagum respexit dextera IOVÆ
 Munifica, (haud quæ ultra posse probare solet)
 Et tibi depulsis nebulis, luctuq; fugato
 Iam placido affulgens æthere mitis adest.
 Dum renovat thalamum sociæ lepida atq; venusta,
 Quæ curas mentis cordoliumq; levet.
 Cui simul & pietas, probitas atq; aurea virtus
 Curæ, quæ vernis anteferenda rosis.
 Gratulor ergo tibi. Sed quo te munere donem?
 Moris enim est præsci, nec ratione caret.
 O mihi si Hesperidum sint aurea mala Sororum,
 Amphitryoniadæ rite revulsa manu.
 Aut mihi Numidij modius suavissime Amice,
 Extemplo optatum quod cuperes caperes.
 Sed mihi vis nulla est horum: ergo hæc paucula profero
 Temporis vt ratio consule quæso boni,
 Interea unanimes phœnicum vincite secla
 Nec vestrum infestent litigia vlla torum.
 Sed tibi quod placet id placeat tibi fœdere iunctæ,
 Quod nolis nolit, quod velit illa velis.
 Hoc loquor ex animo, namq; hoc honor iste novellus
 Postulat, hoc lætus vive valeq; diu.

Anno 95. 26. Maij.

M. Mat-

M. MATTHIÆ PAISENIO
Ecclesiastæ Gryphsw. &
MARGARITÆ SCHACHTS

PALLAS PAISENIVM ad cycniferas aquas
Varni dum volitantem ex patrijs focis

Vidit, proluat ora ut

Lymphis Thespiadum, hæc ait:

Subtristis tu equidem, ab deliciis meum

MATTHIA patrios deseris hic lares,

Visens clara ROSETA

Fati nescius ast tui.

Æquom esset nivei ut viscera pectoris

Exultent, animiq; intima gestiant:

Hoc ex tempore famæ

Pennam percelebris geres.

Obscurus latitasti hæctenus hic satis

Claresces age nunc Hesperijs focis,

Indelebile nomen

Virtus & Charites dabunt.

Calles quæis studijs, quæisq; laboribus

Nostris à teneris deditus hortulis,

Quo fervore recessus

Nostros tu penetraveris?

Non obscuro equidem hoc (crede) silentio

Involvenda mihi: Ergo hinc tibi gloria,

Famam hinc nominis amplam

Reddent Varniades tibi.

Postquam

Postquam hæc protulerat purpureis oculis
Pallas : tum subito his hæc Venus addidit.

PAISENI quoq; Virtus

Et vitæ integritas mihi

Explorata (mei pectoris ô nitor):

Ergo illi egregiam, tum roseam & piam,

Tum præstante puellam

Forma & muneribus dabo.

Pulcram MARGARIDEN Schachtiadum satam

Claro stemmate, huic (Euphrasiam auream)

Iungam numine dextro,

Mense participem ac tori.

Quisnam te neget ab sydere prospero

MATTHIA genitum ? quis placido Iovem

Affulsisseq; vultu

In cunis tibi perneget ?

O lux plausibilis quâ Roseas Deas

Iuvit PAISENIVM visere ! at ut sis

Omni ex parte beatus

Tandem Gratia & hæc refert.

Tantis aucte bonis optime PAISENI

Priscæ & me memorem jam fidei decet,

Hinc ex fronde revulsam

Daphnes sponse corollulam

Textam roscidulis hanc cape floribus,

Cingat MARGARIDIS PAISENII & comas,

Donecq; illa virebit,

LECTI gaudia florent.

Macte

Macte hoc Aonidum munere splendido
P AISENI. Hunc torulum sacra hilaret precor
Myrtus, florida laurusq;
His votis faveat TRIAS.

Anno 95. 18. Iunij.

ΗΧΩ ΣΥΤΧΑΡΙΣΤΙΚΗ.

Nuptijs

BALTHASARI MASQVEDELI
SS. Theol. Doct. Concionatoris
Reginæ Daniæ. &
MARGARITÆ BVNSOVIÆ

Barbiton hoc querulum nostin' formosula Nympha
Quid velit, aut quidnam nabla sonora? E. Toral.
A mne tori sibi quis soci A m adiuncturus honestam,
Candida ut huic figat oscula Nais? Ais.
L egitimam hanc causam R eris penetrabilis Echo,
Velle subire tori vincla sacrata? Rata.
T u memora paucis mi i G itur quo stemmate Creti,
Pleclara numnam dic age Matre? Patre.
A sponso idcirco quæd A m memorare novello
Incipito, & multa laude veberis: Erit.
S atne Aganyppæis cla R us censetur in arvis,
Satne hunc Thespiades excoluere? Merè.
A t q; Pericleo (stuvij Instar) ferre lepore
Dulcisono callet verba perita? Cita.
R arum equidem dix T i Sponsum; iam nunc mihi
De sponsa enumeres voce loquace: Tace. (quædam
C Maxima

Maxima quæis hominum pars gaudet, moribus illa
Estne ornata satis, culta, polita? Et ita.
Ab quantum decus, hoc Virtutibus anne tenidet?
Num comis, facilis, num generosa? Rosa.
Sanè ea præclaro f V lrumq̄, ac fida columna
Fidum erit, ah Sponso Sponfa sūavis; Avis.
QVE m precor his simil E m reris cui rist ocellis
Vel mage candidulis diya Erycina? Sine.
Dum lepidæ fruitur Spo N sus dulcissimæ amicæ
Suaviolis, jungens pectora fida: Fide.
Egregijq̄, Viri fruitur Dum Sponfa venustis
Alloquijs, jungens pectora fida: Fide.
Laude igitur digni jung It quos nescia fraudis
Virtus: ó casta hæc Laodomia! Pia.
I dcirco his merito spo N sis vaga Nympha novellis
Carmen dulce canas ceu Philomela: Melo.
Vt vegeti unanimes Gr Ineæ tempora vatis
Vincant, ac Pylj secla beata: Cata.
Sic erit inceptum f Austum, solidèq̄ beatum,
Nec rumpi potis est crede jugale: Vale.

Anno 95. ii. Sept.

ANDREÆ

ANDREÆ CATONI

Sponso.

ANDREAS CATO

Average.

DAT SANÆ COR.

Quid tibi cum Corde? Andrea cui das quoq; corclumē
Sponsa tuin' cordis particulam abripiet?
Fama meas etenim gratissima venit ad aures
Scansurum sacri, te sacra fulcra tori.
Fallorne? an verum? vera & certissima fama est
Sponsa mea hanc, faris, particulam abripiet.
Huic desponsata est cordis pars maxima nostri,
ANNA mea hanc, addis, particulam abripies.
Huic igitur SANVS SANÆ da CORcula SANA,
SANVS & hac SANA vive valeq; diu.

Iocus ad diem quo eadem
nuptiæ celebratæ.

Anseribus solita est gens Martinalia multis
Teutonica, & multo concelebrare mero.
Tu quotnam anseribus festa hæc celebrabis amice
ANDREA, & quoties limpida vina bibes?
Nam tibi præ reliquis sunt Martinalia agenda,
Dum tibi in amplexus bella puella venit.
Dum tibi in amplexus Martini luce puella
Se ingerit, an tibi lux gratior esse queat?

C 2

Hæc

*Hæc decies anno tibi Martinalia agenda,
Proles & adijciet tum Venus alma decus.*

Anno 95.

VVILHELMO MEIDINGIO
Civi Lubecensi primario, &
CATHARINÆ GRANSINIÆ.

*Nomina Sponsorum per Anagrammatismum con-
iuncta, ac adiecto M. versu Hexametro
comprehensa.*

VIRGINIS ILLE SINVS GNAVA AH MEDICINA
MARITVM.

MEIDINGI Aonidum decus ac laus maxima Cyn-
Mel Charitum, ac cætus fautor Apollinei. (thi
Tun' cæcæ Divæ cæco quodam impete ferri
Terricolum eventus, consilia atq; putes?
Nec vigili statuas IOVÆ prudentia homullum,
Ast lubrica tantum res ratione geri?
Nequaquam Ardavidum decor ó VVilhelme sacrarum,
Haud etenim inceptis convenit arbitrium.
Ast certa quadam norma, ac ratione retrusa,
Terricolum eventus factaq; resq; geri.
Et mirâ in terris imperscrutabili & altâ,
Arguis exemplo Sponse novelle tuo.
Mi meditantem etenim gamica hæc dum carmina fingo
Incidit hoc, omen nomini inesse solet.
Quadam igitur tacita expendens hæc nomina cura,
Omen profilijt sed populare nimis.

De mul-

De multis galeis, de mercatoreq̄, tandem,
 De conductore, aſt nullius hæc precij.
 Interea illa meam ſubiſt ſententia mentem,
 Iungere Sponſorum nomina bina ſimul.
 Miſcere, atq̄, modis varijs expendere, num quæ
 Elici ab his poſſent omina nominibus.
 Incipio: extemploq̄, mihi ſeſe obtulit omen
 Verſu compréndens nomina bina ſimul.
 Nomina bina ſimul Sponſorum, aſt uno appoſto
 M, Licet & verſus non bene comptus eat.
 VIRGINIS ILLE SINUM memorat MEDICAMINA multa
 Præbere, & mæſtis gaudia multa VIRIS.
 Non ea perbellè inceptis Neonympe novellis
 Conveniunt? an non nomen in omen abit?
 Namq̄, SINVS cuius MEDICINA futura MARITUM
 GNAYA ea? GRANſiniæ gaudia fertne ſinus.
 Optime ais, verè hæc pellet mi è pectore curas
 Cordiyoras, ægri grata medela animi.
 Millibus è multis CATHARINULA dulcis, avitaq̄,
 Hæc placet, hæc animi luxq̄, leporq̄, mei.
 I nunc incertâ affirmans ratione vagari
 Terricolum eventus factaq̄, reſq̄, geri.
 O mirum, ô niveo lux hæc ſignanda lapillo,
 Qua petit amplexus tanta puella tuos.
 Gratulor idcirco, MEDICINAQ̄, GNAYA MARITUM,
 VIRGINIS ILLE SINUS floreat, usq̄, precor.
 Veſtrum coniugium felici numinis aura
 Inceptum concors ſit, placidum atq̄, vigenſ.

Sic erit

Sic erit ut Phæbo redeunte V Vilhelmulus alter,
Lufitet ante patrem ac tinniat ore levi.
Hæc tibi ut eveniant Neonymphe V Vilhelme precabor,
Gransiniaq; tuæ his plaudat ovetq; Venus.

Anno XCV. F.

BALTHASARO GVLIO
Patritio Rostochiensis. &
ANNÆ GROTEN.

DVm sacra coniugij gliscis conscendere tempe,
BALthasare, ac properent sacra Marita tibi,
Nonne tuis captis precer omnia fausta novellis,
Ut thalami capias gaudia mille sacri?
Vinula namq; tuis & florida virgo lacertis
Se innectit, mentis luxq; decusq; tuæ.
Ergo tibi ut cedant cuncta ex sententiâ idipsum
Comprecor, ac casto candida quæq; toro.
Iurgia, disidium, livor, formido, simultas,
Disileant, fugiat, exulet, absit, eat.
Bastia, simplicitas, eutechnia, candor, amorq;
Succrescant, vigeat, floreat, adsit, ovet.

EISDEM.

BALTASARVS GVLIVS

Avæq;.

Labia, lusus gratus.

QVæ tibi cum labijs G V L I res optime? Quemnam,
Quem memorat LVSVM nominis omen habet?
Num

Num tibi Cyprigenæ Matris fors castra adeunda,
 Aut grave certamen gymnicum? hui insolitum!
 Gymnica non Martis mihi sunt adeunda caballo,
 Gymnica sed Veneris castra suavis, ais.
 Nam mihi certandum est Labijs pro more puellæ
 Eximie: hic LVSVS pol mihi gratus erit.
 Sive genas palpem roseas, seu labra venusta,
 Seu iam mammillas, pol mihi gratus erit.
 Sis igitur felix lusu hoc: Sic LVDITO post ut,
 LVSITET in matris GVLIVLVsq; sinu.

ANNA GROTEN

Avæg.

En! Non Grata?

Cui lepidam astripotens jungit, formaq; venustam,
 Cui gracilem, ac tenero corpore dulciculam.
 Cui roseam, aureolis fulgentem ut sydera ocellis,
 Cui sociam comptam, is pectore totus ovet.
 Cui gratam, ad nutum novit vibrare Mariti
 Lumina quæ, alloquio dein recreare pio.
 Cui qua participet lacrymas ac gaudia mixtim,
 Coniungit sociam, is pectore letus ovet.
 Subfilias igitur GVLI neconymphe modestè,
 EN! NON GRATA satis Nympha futura tua est?
 Et rosea, & lepidam, & grata est, & comtula virgo,
 Sis itaq; huic GRATVS, GRATA erit illa iterum.

Anno 96. 9. Aug.

C 4

Dn. HEN-

Dn. HENRICO PAULI Artis Me-
dicæ Doctori & Profess. in Acad.
Rhodop. dignifs. &
CATHARINÆ PAPKENIÆ.

Sophum sacros per hortulos
Nuper meantem atq; anxie
Præponderantem quæis modis
Fidei suæ juvenes datos,
Quæis ardor est Machaonis
In artibus clarescere
Poliat, juvet, doceatq; eos
HENRICVM in hoc Roseo, decus;
PAULI Lyceo, splendidum
Amplumq; , ocellulis Venus
Vidit satis venustulis,
Secumq; telifero suo
Nato has loquelas incipit.
Nostine PAVLI ADEM virum
Bonum, piumq; , industrium,
Nostin' Cupido HENRICVM, age &
Cui laureâ nuper caput
Cinxere ter tria Numina
Parnassi, ob artium quibus,
Præstantiam, politus est.
Sudore quemq; , adhuc juvat
Sororculum sequi lares,
Quos Aonis fons detinet,
Ut Cynthij cum Cynthiæ

Mutare

91
Mutare tempus tempore,
Non ambigat laboribus
Multis, vigilijsq; arduis.
Et qui tori sine compare
Rosei juventam floridam
Docuit Lycei; & maxima
Solut fide haecenus bonis
Certe imbuit suavibus,
Et litteris & artibus,
Studio, labore, industria.
Is sacra nostra negligit,
Is jura nostra rejicit,
Is tela nostra respuit,
Tantoq; solus tempore
Vixit, tori sociam bonam
Non ambiens nec postulans:
Cum, quæ solent ignes meos
Accendere, aptitudines,
Amenitates, & locos
Subindè apricos incolat.
Nunquam tamen tori memor
Iugalis, illa Cypridos
Voto usitato numina
Ritè invocare discipit.
Heliconis illa numina
Tria ter satis votis vocat,
Atq; indies Charitum sacram
Triaden colitq; & supplicat.
At sacra nostra nil facit,

Nil curat, optat, aut colit.
Nil iura cyprigenæ Deæ,
Nil tela letiferi Dei
Cupidinis facit, timet.
Numne hæc Amorum ego feram
Quæ Mater? Et qui Filius
Numne hæc feres Fili? negas.
Quare cupido ad hortulum
Tete illius confer citò
Liris politum hinc indiç,
Et flosculis comantibus,
Et frondibus vernantibus,
Et surculis virentibus,
Cultu & decore splendido:
Quo suevit aptè avellere
Thymi virentis surculos,
Quo suevit aptè avellere
Lavandulæq; flosculos,
Quo suevit aptè avellere
Fronde Amarici manu,
Quæ grata nostris & bona
Cultoribus solent dare.
Hos dum revellit impiger,
Dum colligit texitq; dum
Sertum manu beneolens citat;
Tu cautus Euphraseam insere,
Bulbumq; candidum, simulq;
Amaranthi, & hinc Boraginæ

Fronde

Fronde virentis inijce.
Que cum ligavit optime,
Iustoq, cum posuit modo,
Te cum tuis telis ei
Serto decenter implica,
Tinctum colore luteo.
Dein applicarit naribus
Sertum virens vbi, tuos
Ignes odoresq, aureos
Effunde, qua penetrent statim
Mentem, hæreantq, fortiter.
Et spicula profer subdolis
Pertunde, fige costulas;
Latebris tuos vultus dein
Absconde, & an transfoderis
Fibras tenelli corculi
Bellè annota, ac refer mihi
Qua verba læsus proferat.

Edicta Matris efficit

Cupido, Matri & hæc ait :

Res cecidit Mater probe :

Ipsissimum corcli sinum

Transfodi, & intimas fibras.

Ipsusq, sensili satis

Motu obstupescens, hæc ait.

Quid? Quisnam odor? Qui surculi?

Qua tela qua iam sentio?

Ecquidne Cypridos simul

Herbas

Herbas revulsi lucidas?
Fallorne an illius quoq;
Telis, ut hasce stirpitus,
Ictus, revulsi, acerrimis?
Hui cerebri quis calor!
Hui lateris & quis dolor!
O mî medelam porrigat
Ignesq; sopiat artifex
Clarus medendi, ac hos levet
Per ima, amoriferos, ruunt
Qui membra, hui nimium effluos!
O mî medelam porrigat
Vulnusq; sanet artifex
Clarus medendi & hoc levet
Malum per imi pectoris
Fibras means! o horridum.
Has ut loquelas audije
Hirquis Cupidinem Venus,
Mitrata limis aspicit
Gnydium, ferens hæc insuper.

I nunc camænas invoca,
I nunc & adfer Cynthium,
I nunc Galenum consule,
I nunc sacras Charites voca,
I nunc ut ustulantibus
Ferant opem coloribus,
I nunc hiulci ut vulneris
Sordes luant lymphis suis,

Dofin

Dofin precor dic præparent
Igenes fugantem omnicromos,
Dofin precor dic præparent
Vulnus trahentem sordidum.

Sed vix Galeni pharmacis
Lenitur hic ignis furens.
Ipse Æsculapius licet
Ferat manu vrceolum sacro
Potu refertum; Et haud tamen
Tantum valebit vt meis
Spiclis mederi vulneri
Fixo queat, nec ignibus.
Solutus Cupido que facit
Sanat vicissim vulnera.

Ergo Cupido & huic tuis
Inflicta spiclis vulnera
Sana, medere, subleua.
En Doctor indies petit
Forum, domosq; visitat
Queis civitati pharmaca
Roseæ exhibentur optima:
Hæc dum petit, quo vulneris
Malum in liquore subleuet
Sanabili: Tu bellulam
Nympham foras educito,
Nympham tenellam & optimam,
Quam dum intuetur anxius,
Sui & levamen pectoris

Agnoscit

Agnoscit, & venustulis
Labris medelam postulat:
Hæc, hæc tua est fari incipe
Doctor celebris, hæc tua est,
Hæc hæc tuis ardoribus
Lenimen optimum feret,
Hæc hæc tuis doloribus
Levamen optimum dabit;
Frustra petis salubribus
Referta tecta pharmacis:
PAPKENIÆ petas domum,
Hæc offeret statim auferens,
Certissimumq; pharmacum,
Salubriusq; pharmacum,
Præstantiusq; pharmacum.
Nam Nymphula istic splendida
Latitat, CATRINULA aurea,
Roseis decora gemmulis,
Oculis decora blandulis,
Labijs decora comtulis,
Suauitate vivida,
Serenitate candida,
Et castitate nobili.
Hæc tacta sponte discutit,
Ignes doloresq; asperos.
Cape hanc medelam vulneris
Fatur carens oculis puer,
Et Cypriæ lætus diu hoc

Fruiscere

Fruiscere amplo munere.

Dixit, recondens se ilicō.

O te beatum Cypridos

HENRICI PAVLI hoc entheo

Quis non canat te munere ?

Felicitatis intimis

Quis te locatum in ædibus

Negaret ? ô res aurea !

Macte hac tua beatula

Socia tori Sponse optime,

Macte hoc tuo suavissimo

Socio tori Sponsa optima.

Hæc allocutionibus

Pijs levare pectora,

Hæc bastorum copia

Beare mentes Coniugum

Hæc fronte miti & rosida,

Cordipremos callet probe

Luctus fugare ac pellere.

Gaude ergo tali munere

Sponse ô celebris, entheo.

Gaudeq; tali munere

Sponsa ô suavis entheo.

Hic allocutionibus

Doctis, levare coniugis,

Hic bastorum copia

Recreare mentem coniugis,

Hic fronte clara ac lucida,

Carac;

Caroq̄ cordolio potest
Doctus mederi Conjugis.

Sed his silendum nox monet
Salium satis superflue.
Vestrum ergo Faustitas torum
Sponsi novelli sospitet ;
Vestrum capiat Eutecnia,
Vestrumq̄ lectulum beet
Hygieia , ut illam Nestora :
Canopeum pax præbeat
ATES fugans culices vagos

Anno 96 mens. VIIIb.

M. EILARDO LVBINO ACADE-
miæ Rosæ Poet. profefs. celeb. &
GERTRVDI PANCALOVIAE.

HÆC LVBINE , decus Pieridum, tibi
Lux signanda notis aureolis venit.
Lux signanda notis , quâ modo postibus
Cupressos abigunt , floribus aureis,
Decerpfit Veneris quos paphiæ manus
Myrti è floridulo torpore surculi.
Neptuni haud siquidem fluctibus obruta
Semper cærulea ; nec nubibus hispidos
Dimanare in agros sit solitus vapor.
Interdum ast gracili Cynthius aurulâ
Quod fulgens madidum restituat solum.
Non urxisti etenim flebilibus modis,

Nuper

Nuper quam tremulis abripuere oculis
Parcæ PANCLOVIAM virginem amabilem ?
Vrsistin' gemitu ac mæstitia gravi
Abreptam in viridis flore iuventæ cam ;
Affinis tibi quæ grata futura erat.
Verum ne doleas plus nimio, memor
Dulcis PANCLOVIÆ, neu miserabiles
Effundas elegos : En tibi Iuppiter
Rupit tristitiæ tempora luridæ,
Reddens lætitiæ tempora floridæ.
Dum castam Thalamo Rex superum tibi
Coniungit sociam PANCLOVIAM, auream
GERTV DEN, roseam, dulciloquam : Patre
Prognatam celebri, cui Themidos sacra
In campis Roseis, iura statutaq;
Curæ, & quæis juvenes imbuit optimè
Qui curant Themidos docta volumina.

O felix igitur cui modo jungitur
Tam LVBINE decens Fæmina ! Patre tam
Præclaro, celebri, Matreq; tam pia !
Iam dædalmata si Parrhasij sient
Cælo sculpta mihi, aut Phidiaca manus
Extemplo aureolas, munus, amysides
Promptus vel phialas, vel cyathos darem.

Sed cum non dederit, Diva carens oculis
Quæ mitto placidâ sume manu precor.

Non si, quæ tenuit Dives Achæmenes,
Quis donare velit, Mygdoniasve opes

D

Hæc

Hac nupta careas per spacium breve.
 Vt fragrantia enim torquet ad oscula
 Cervicem! utq; sibi basia figier
 Exoptat! tenerum dein movet vt latus!
 O felix iterum cui modo iungitur
 Tam LVBINE decens fœmina! Patre tam
 Præclaro, celebri, Matreque, tam pia!
 Hos ignes igitur casta Venus fove,
 Hos ignes etiam Diva charis fove,
 Quo salvi, unanimes, pacifici, dies
 Cernant Nestoreos; Omine sic bono,
 Reddet PANCLOVIA his πάντοπ καὶ ἑρ βίον.

Anno 96. 2. Novemb.

Dialogismus Astræ & Cythereæ de matrimonio

BERNHARDI QVECI I. V. D.

&

MARGARITÆ BATTIÆ.

Siccine tam temerè, Astræ nunc castra frequentas,
 Gaudia disturbas quæ modo contuli Amor.

Siccine tam temerè Cythereæ nunc castra frequentas, C.

Fœdera disturbas quæ modo cæperam, Amor?

Quid tibi cum QVECO? tua quidnam fœdera profunt? A.

Cinxi illi Daphnes fronde vivente comas.

Quid tibi cum QVECO? tua quidnam gaudia profunt? C.

Nunc Myrti baccis rite venusto comas.

Fasne viro tribuit nuper CAMERARIVS ille A.

Quem cyclum, fuget ut pronubus ille tuus?

Fasne

Fasne Viro quem promisit quoq; dextra CHITRÆI, C.
Præveniat cyclum splendidus ille tuus?
Obtuli ob ingenij dotes studiumq; fidele, A.
Laureolam, ob nifus præmia digna graves.
Offeram ei ob niveum pectus Nymphamq; decoram C.
Lacteolamq;, petat qui sacra fulcra Tori.
Sed tua vix pellent Astrææ fœdera Matris A.
Gaudia, nec poterit longa abolere dies.
Nec tua dispellent Cythereæ gaudia Matris C.
Fœdera, nec poterit, longa abolere dies.
Ergo tibi Themidos quam misit dextera QVECE, A.
Laureole textæ te meminisse decet.
Et tibi quam tribuit Veneris frons lucida QVECE, C.
Lacteolæ Nymphæ te meminisse decet.
Nam mihi Doctorum titulo insignire celebri A.
Perplacuit, quare huic candida quæq; precor.
Meq; Maritorum numero inmiscere decoro C.
Collibuit, quare huic candida quæq; precor.
Sit quodcunq; volet, meus es clarissime Doctor, A.
Acceptum & referes mi quod Honoris habes.
Sit quodcunq; volet, meus es dignissime Sponse, C.
Acceptum & referes mi quod Amoris habes.
Appage sis, satis hic rixarum diva Cytheris, A.
Est Themidos cultor nocte dieq; vigil.
Appage tu quoq; sis rixis ASTRÆA protervis, C.
Est Veneris cultor nocte, die Themidos.
Comprimo me, ex imis cordis penetrabilibus optans, A.
Nestoris ut vegetus secla videre queat.

D 2

Me

*Me quoq; disparili exornans nec tempora voto,
Comprecor huic multa fertilitate torum.*

Anno 96. 27. Sept.

Nuptijs IOANNIS RVNGII &
HELENÆ BRVGEN.

Αγαγεαμ. ex nom. Sponsi.

Surgo: Veni annis.

Rogans Venus? ini.

Angor. Veni finus.

Cui non Cyprigenæ licito penetralia cordis
Æstu inflammentur, qualia membra putes?
Non stolidæ & stulta ariduloq; simillima trunco,
Cui vigor ac sensus gratia nulla subest.
Bellè itaq; illorum quibus haud quid cælibe vita
Carius, ut stultum reijcis arbitrium.
Nec non illorum furtiva cubilia tantum
I ANE quibus curæ, ac facta pudenda tori.
Dum tibimet thalamo, multa virtute nitentem
Iungi HELENEN flagras sponse modeste tuo.
SVRGO ais: ergo VENI plenis iam nubilibus ANNIS,
Dulcis amica veni, lux mea quæso veni.
Forte ROGANS quidnam velit hoc quod surgere coner?
In tua mi libuit mittere colla manus.
O VENVS! ô Veneris facies formosa pudicæ!
Num cessas? mecum fædus amoris INI.
Fædus amoris INI, carpe oscula, carpta vicissim
Conduplica, os oriq; insere, prome iocos.

Carpe

*Carpe columbatim humidulis bella oscula labellis,
Aurea quæso Helene fædus amoris INI.
ANGOR enim: & placidis tua dum contemplor ocellis
Lumina, mens salit, ac intima cordis ovant.
Ergo VENI percare SINVS, sere gaudia mentis,
Effice quæ Sponsus sponsa modesta petit.
Sic Helene ut Paridi mihi sic eris unica flamma,
Lux mea, delictum, flos meus, una salus.
His ANNIS igitur felix, hoc fædere Amoris
Sospes, & hocce Sinu IANE valens frueri.*

Anno 97. X. Ian.

M. MARTINO BRASCHIO ACADEM. ROSARUM LOG. PROF. EXIMIO, AC DOROTHEÆ BADENIÆ.

Forsan Amoriparæ Matris propè flumina Varni,
Palantem ut vidit Cynthius aligerum;
Inquit ei, quorsum remeas, trahè tegmina ocellis,
Nostin' quem Varni torta fluentia ferant?
Nostin' BRASCHIADEN, generosa mente Poctam?
Excute iam pharetram, iam pete, fnde latus.
Nec mora, profluens monitis obtemperat, atq,
Flammifera hæc BRASCHI spicula habe Amoris ait.
BRASCHIVS extemplo callens quæ vulnera, dixit,
Non tu hunc Varne æstum, ast culte Scamandre levas.
Ergo tori sociam socij, ô quam bellulam amicam!
Vulneribus fixis pharmacon applicuit.

D 3

DORO-

ROrotheam moridi medicam :o lepidam! illa Scamandræ
Digna lacu, hanc tu uras te urit ut illa. VAL E.

Anno 97. 26. Ian.

Corculum cum Ænigmatibus
hic adfigendum.

* * * * *

IOACHIMO NEOCLAIO
SS. LL. Candidato &
ANNÆ GRVNDES.

Pectine amoriparam Matrem qui pinxit eburno,
Chryscomamq̄, rei haud nescius ille fuit.
Namq̄, procūm mage quæ titillant pectora, compti
Quam crines, oculi blanduli, odora manus.
Quæ mage, quam niveos teneræ aspectare lacertos
Virginis, ac frontem, labra rubella, genas?
Quæ mage, turgidulas quam contrectare mamillas,
Quæ mage, quam roseis corda beare genis?
Hæc quantum valeant Divæ ornamenta iocosa,
Expertus Rosei lux IOACHIME soli.
Dum sentis Veneris flammæ, quæ pectine nuper
Compta, tuum ardenti transijt igne latus.
GRVNDIA lux animi illa tui, corclum, atq̄, voluptas
Illa tuum ignifero cinxit amore iecur.
Quæ cupit atq̄, urit te, exoptat, anhelat, ovatq̄,
Tete ut delictum suspicit omne suum.

Erge

Ergo tuos celeri vnguiculos nunc impete cessas,
 In Sponsæ aureolum mittere Sponse sinum?
 Corripe quæso gradum, carpe oscula, basia fige
 Blandisona, atq; tori limina casta subi.
 Hæc est propter quam tot suspiratibus æthra
 Implesti, illa animi flamma vigorq; tui.
 Gaude sorte tua sponse ornatissime, gaude,
 En iungit se ulnis Sponsa tenella tuis.
 Tu quoq; comparili læteris munere Sponsa,
 Nacta virum eximij dotibus ingenij.
 Ignibus his igitur, non candida queq; novellis
 Apprecer? hos serves pronuba Diua diu.
 Tu Sponsus Sponsæ Admetus, tu Alcestis amica.
 Sponsula sis Sponso, & sic bona cuncta aderunt.
 Hæc cecini, atq; utinam meliora tibi optime Sponse,
 Sed scis quæ obstiterint, consule missa boni.

Anno 97. 27. Aug-

HERMANNO LEMMICHIO

Civi urbis ROST. primario, &

ELIS ABETHÆ LVSCOVIAE.

Hermannus Lemmichius, Elisabetha Luscorvia.

ἀναγκαῖα καὶ ἰσχύμ.

Ab hac mea Salus: Leniet hic Sinus Virum: o mel!

Mollis apud Sophoclem querimonia virginis extat,
 Edentis tales voce gemente sonos.

A 4

Quidnam

Quidnam ait, ah misera nimium : quid queso puellæ
 Nos sumus ? aut quam conditione satæ ?
 Dum teneræ ætatis nos ver peramabile nutrit,
 Sanguine ferventi dumq; iuventa procul ;
 Quæis tum blanditijs ævum cum Matre venuste
 Transigimus ! Quam tunc vita suavis adest ?
 Ast ubi pubertas pedetentim irrepserit, oculis
 Grata proclm, Idaliæ tempora grata Deæ,
 Ilicet ambimur, miserè divendimur, à Diis
 Pellimur heu patrijs, pellimur ecce foras.
 Iungimur interdum obscuris natalibus ortis,
 Gaudia ob unius concubij atq; iocos.
 Præstaretne itaq; innuptam, solamq; manere,
 Virgineis Vestæ membra sacrando choris ?
 Hæc ea : sed quantum his tribuendum, biblica, dictis
 Dogmata præ reliquis rite notanda, docent.
 Sacra relinquendos censent oracla Parentes,
 Vnico adhærendum compari & esse tori.
 Tum quoq; connubij sacra & illibata colenda
 Fædera, ut humanum stet vigeatq; genus.
 Hæc vos calletis Sponsûm ô par nobile, amica
 Quos Erycina modo fecit amore pares.
 Te bellè ergo ligant uxoria vincla Maritum,
 Et tibi Nympha placent sacra marita probè.
 Estis Amore pares, & honore, insignibus orti
 Stematibus ; celebris lumina quanta ROSÆ !
 Consule namq; satus Patre tu Neonymphe perito,
 Iuris at eximio Antistite Sponsa nites.

Quare

*Quare apprehende novam letus Neonymphe virisam,
 Amplexare tuam, hæc paucula verba iterans.
 Dulcis ELISA SALVS MEA; blandiloquentula AB HAC
 Vita venit, mea res, & mihi amica SALVS. (mê
 Hæcce eiusq; SINVS, mihi LENIET ossa perosa
 Cordolijs, animiq; anxietate gravi.
 Hicce VIRVM SINVS, & gratæ hæcce mea oscula puellæ
 Elysiæ, ærumnas ad vada torta abigent.
 O MEL! pars animæ nostræ ô mellitula virgo,
 Nostri ô præsidium, luxq; decorq; animi.
 Quarta parte alias Veneris, iam ut parte fruisca,
 Quinta opus, ô noctis grate Susurre veni.
 Tu thalami fautrix flammis his adijce flammæ,
 Vnanimi unanimes daq; vigere thoro.*

Anno 97. 8. Nov.

BERNHARDO HANEN
 Patrio Rostochiensis &
 ELISABETHÆ CLINGIÆ,

V. CL. D.

BARTHOLOMÆO CLINGIO

I. V. D. industrio &c. Sponsæ Parenti.

Tristisonum ante melos cecinit tibi nostra Thalia,
 Defuncti ob soceri multa virtute celebris
 Interitum, arctoæ CLINGI decus urbis & orbis.
 Sed nunc letisonum promet tibi, pectine tangens
 Flexanimo citharam, ob juvenem virtute nitentem
 Illustri GENERVM, Generum pietate decorum.

D 5

Maçte

Maſte novo hoc igitur G E N E R O clariffime Doctor
 Maſte novo, cuius circum penetralia candor
 Temporaq; integritas, mentemq; ars pulcra polivit.
 Gratulor hinc multum Sponſis ex corde novellis
 Omnia fauſta, bona, & felicia, cuncta ſecunda.
 Faxit olympiaca ſedis qui fulmina torquet,
 Cuncta ut ijs cedant proſpre, ex ſententia, & inde
 Menſibus exactis, circum tua tempora fuſam
 Canitiem ut recreent, & Avum te voce tenella
 Noſcere uti valeant N A T I indolis optima, avite.
 Hocce novis ſponſis hoc ſponſorumq; Parenti
 Comprecor, his faveas Thalami ſancitor & auctor.

P. Rutingius.

B E R E N H A R D O H A N I O
 Sponſo, Amico ſuo cariſſ. certiſſimo.

Temporis ad ſpaciū breve ſi mihi vena Catullā
 Dulciſonans, animæ ô pars mediata mea;
 Quot BERNharde ſacri thalami dum fulcra ſubintrās
 Et tibi blanditias accinerem, atq; jocos.
 Idaliæ Matris canerem quot facta jocoſæ,
 Aligeri & Nati ſpicla quot, atq; dolos.
 Nam tuus hoc in me meruit candore refertus,
 Quo mihi Oreſteo cognitus uſq; Animus.
 Hæc tibi (quicquid id eſt) quæ luſi, mente, proſecta
 Quali acunq; etiam candida quæq; putā.

Luſi

Lusi alias tecum Veneris quid gaudia portent,
Ex Lemni scriptis, quæ & nocumenta ferant.
Nunc abrumpo lubens calamum, cælestia votis
In tua culpa vocans Numina sancta, meis.
Accelerate igitur quis vincla jugalia curæ,
Ferte jocos, risus, ferte salesq; meros,
Promite cultori suavissima carmina vestro,
Illius & Nymphæ promite dulce melos.
Sed comitata suis socijs en Numina dia
Profliunt, recinunt en tibi Sponse melos.
Ergo vale coniunx dulci cum conjuge ELIS A,
BERNHARDE ò Rosei fida columna soli.

COMVS.

Non semper imbres parturiunt Noti,
Atlantidum nec nymbiferæ faces
Gyris suis polo coruscant,
Sed gracilis quoq; flamma Syri.
Nec regna semper trux Libitina tu
Tenes severa fronte; sed imperi
Quædam tibi data est potestas,
O oculis Erycina bellis.
Quantum pyropi pumicibus cavis,
Tantum suavis tu anteferenda ei es,
O copulatrix alma amorum,
O Venus aurea lecticustos.
Sit lacrymarum nunc igitur modus,
BERNHARDE nostrum delictum, decus,

Queis

Quæ fata percari parentis
 Prosequeris, CRONIIq; Amici.
 Iam gaudijs, iam blanditijs, iocis
 Tempus terendum, iam salibus pijs,
 Festivitatibusq; gratis,
 Quare age plaudito Sponse letus.
 En: Nymphulam nostin' roseam, manus
 Tinxere cuius, cuius item genas
 Et labra, frontem, ocellulosq;
 Mellifluo Charites liquore.
 ELISABETHAM CLINGIADVM satam
 Urbis Rosarum è stemmate splendido,
 Tibi comas soli nitentes
 Quæ religat modo tam decenter.
 Nepenthes illudne aureolum, micans
 Tam pervirenti corpore: ceu solent
 Lili, Rose, aut Lavandularum
 Vere novo rutilare flores.
 Hæc est tui quæ macerat ignibus
 Cordis medullas, discupiens tori
 Tecum sacri subire fulcrum,
 Te cupit, ecce, cupit Maritum,
 Cessabis ergo, quin celeri manu
 Pronus prehendas corculum id elegans?
 Quin inseras tuis lacertis
 Corculum id, o roseum, nitescens.
 Dicas huic iam plus vice simplici
 Meum o levamen dulcis ELISVLA,
Corclum

Corclum meum, ô spes una, mollis

Mi Euphrasea, ô medicina præsens.

Hunc ergo vestrum comprecor ut torum,

Circumvolent mixtum Pietas, Amor,

Et convenire quo queatis,

Aurea pax volet hinc & inde.

PASITHEA.

Quotnam PASITHEE canam lepôres,

Quotnam blanditias, facetiasq̃,

Nymphis candidulis, novis, vetustis :

Vt verum fatear decore Sponse,

Sponse Sicelidum medulla, ocelle,

Iungis in thalamum tibi serenam,

Iungis dulciculam, elegantulamq̃,

Iungis blandidulamq̃, vinulamq̃,

Iungis scitulam, & auream Dianam

ELISAM, rosea manu & lacertis,

Vultu sydereo, genis, papillis,

Nive splendidioribus micanti.

Quæ te verè oculis pijs levabit,

Quæ te colloquijs feret serenum,

Quæ te basiolis fovebit aptis,

Quæ te candidulis teget lacertis,

Quæ te suaviolis suis beabit,

O verè ELYSIAM tuam hanc ELISAM :

Nec minus thalamo tuo recondis

O lepor Charitum tenella Sponsa,

Maritum

Maritum ut fatear, pium, pudicum,
 Maritum juvenem, suavem, amenum,
 Maritum eximia arte perpolitum,
 Qui te verè oculis pijs levabit,
 Qui te colloquijs feret serenum,
 Qui te basiolis sovebit aptis,
 Qui te candidulis teget lacertis,
 Qui te suaviolis suis beabit,
 Et cum quo liceat leves susurros,
 Noctis composita tenebricosæ.
 Hora reppetere: ô beata tæda!
 Ast quid comprecet his modo: Vigorem
 Vobis P A S I T H E E precor, Salutem,
 Favorem Cypridos, lacus Scamandri
 Aggressum intrepidum, Pylq, menses.
 Quid maius poterit dari novellis
 Nuptis? Iam vigeatis ergo Sponsi &
 Quod centum facerent quidem phaleuci,
 Id X efficiant quater, VIGETE.

C V P I D O.

Forsan me Genitrix, spicula dum manu
 Gesto, ut percuterem CLINGIADÆ latus,
 BERNhardi juvenisq, eximij simul,
 Hirquis intuita, hæc ait.
 Quidnam Nate facis? quid? cave spiculum
 Mittas in teneræ virginis hoc latus,

Mittas

Mittas in iuvenis iam cave corculum,

Tincta hæc spicula toxico.

Nescis quæ ferias : cautius at decet

Telum te tenero immittere corculo.

Ne figas modo quod pœniteat, cave,

Spectes omina nominum.

Iungasne huic HANIO CLINGiaden piam,

Quæ prognata GRVVM stemmate nobili &

Quenam hic nomina perpensita, & ominum

Occurret ratio tibi.

Num GALLO poterit GRVS sociariere?

GRVS est altivolans, GALLus humum petens,

GRVS est pacifica, at GALLVS is erigens

Cristas æthera respicit.

Num disjunctio & hic forte animûm latet

Quæ multum teneris coniugibus nocet,

Nam concordia ijs carior haud datur,

Hæc perpendito Nate mi.

Tantum hæc: Quid genitrix, Natus ait, mea

Ex his dissidium tun fore reberis,

Quos aptissime ego iungere molior?

Ab nunquam genitrix mea.

Nam GRus eximia est splendida itemq; avis,

Tranans æthera uulli mala conferens;

Gallus persimili tecta modo petens

Præstat commoda plurima.

Gallinisq; cibum gutture colligens

Ne milvi noceant, ne abripiant quoq;

Pallas

Pullos summopere hoc ninitur, ac fuget
Vncos accipitrum pedes.

Quodq; interdum animum attollat, id illius
Non bilis facit, at pulcra Animositas,
Robur, visq; animi strenua & ardua,
Non hoc ficta superbia.

Quin perbelle igitur iungier hos putes,
Iungit quos generis nobilitas, opes,
Quos morum gravitas, unanimisq; mens,
Quos concordia copulat.

Sponsa ELISVLA quæ CLINGIADV M *sat*
Clara stirpe, velut GRVS avis optima
Simplex, comptula, mitisq;, domi viro
Fulcrum ac fida columna sit.

Hæc postquam audierat, concute ait, VENVS
Figas Nate piæ pectora virginis,
Transfigasq; simul, ceu modo cæperas
Exculti iuvenis latus.

Rectè hos connubio iunxeris ô hymen:
Namq; ætate pares, namq; opibus pares,
Nam splendore pares, namq; animis pares,
O quam connubium decens:

Quenam te deceant Sponse novelle scis,
Et quæ te deceant Sponsa novella scis,
Osculum, blanditiæ, lectuli item joci
Mixtim profiliant; *sat est.*

Anno 97. 22. Nov.

CHR.

CHRISTOPHORO abHAGEN I.V.D.
domum ducenti
MARGARITAM GEISMERIAM.

VT Themis Aoniâ tua cinxerat inclyta Lauro
Christophore, in studijs tempora culta satis.
Insimul & cyclis digitos decoraverat aurëis,
Fulgenti in quorum palâ amethystus erat.
Hæc Venus : Insigni virtutum laude celebris
Nonne is præmiolis ritè beetur? ita est.
Inscia sed facti Themis es ; Nam pro illo Amethysto
Vnio scintillans substituenda foret.
Nam latet in terris gracili fulgore coruscans
Margaris , heu vincens lucem amethyste tuam,
Margaris illa tori quondam scansura sacrati
Limina, purpureis illa decora genis !
Cui Themis : Esto ait : At palis iungantur usdem
Quid si gemmarum hoc par satis euge decens ?
Tum Venus applaudens , rutillet, micet , atq; corusces .
Nobile gemmarum hoc par ait, euge micet.

Anno 98. . F.

E

M. FRAN-

M. FRANCISCO RHODIO

Ecclesiast. Gustrov. &

GERTRVDI PAVLINÆ.

Parodia odes Horatianæ XIII. libri 4.

AUdivere RHODI DI tua vota, DI
Audivere RHODI sis Neonymphus ;
Cum castaq; puella
Ladisq; & bibis impiger.
Et cantu, aut gracili voce cupidinem
Lentum sollicitas, qui modo floridæ
Qui nuptæq; virentis
Pulcris excubat in genis.
Insperata etenim transvolat arduas
Quercus, & fugiens ad Rhodium, hæc Venus ;
Nondum te quia rugæ
Turpant & capitis nives :
En perdocte RHODI iam tibi coniugem
Vincentem lapides auriferi Tagi,
Claro stemmate cretam
GERTRVDen roseam dico.
Quidnam inquit RHODIVS ? quo fugis ô Venus ?
Quonam ? Tum Venus hæc ; illius illius
Quæ spirabit amores,
Oscla ac basia sumito.
Felix ô nimium ! ô comtula virginum
Gratarum facies ! Pacificum torum

Sponsis

Sponsis Christe novellis

Des per plurima præpotens,

Cornicis vetulæ tempora comprecor ;

Possint ut sobolem cernere fervidi

Multo non sine risu

Ludentem ante oculos Patris

Anno 98. 29. Maij.

M. REINERO BROCKMANNO
Pastori Svanensi &
MARGARITÆ SCHEFTERIÆ.

SI trutina expendes finem Neonymphe decenti .
Quo licet in licitos cuilibet ire toros.
Nupera vera tua est sententia talia promens,
Est sine prole domus quod sine sole polus.
Nempe ex coniugij pullescunt fœdere sancti,
Germina grata solo, germina grata polo.
Quæis Ecclesiæ omnipotens viridaria sanctæ
Plantando ulterius augeat ac decoret.
Ecquid at incurris, prohibens sacra iura Ministris,
Clavigeræ papæ iudicium, illa IOVÆ?
Inquit enim si alias virtutibus omnibus auctus
Clericus, ac thalami fulcra sacrata subit;
Impius ille. Carens autem Virtutibus illis
Coniugium ac spernat, clericus ille bonus.
Aurea Clavigeri non hæc sententia PAPÆ?
Verum age quæ tua de his mens Neonymphe sacris

E 2

Nel

Nil moror ista infis ; pluris spiraminis almi
 Sermo, iubens quemvis vincla subire tori.
 Præcipiens recolenda sacra hæc, dilectio Christi in
 Sponsam Ecclesiolam ut clarius hinc homini.
 Concedens equidem ut casti quibus ora pudoris,
 Solivagi vivant ; nullibi at illa probat.
 Sed cum difficile hoc decus imâ mente tenere,
 Non satius lateri iungere dulce latus ;
 Sic ais, ac tibi consocias REINERE pudicam
 MARGARIDEN, pulcram moribus atq; genis.
 Rectè. Namq; licet gracili tibi coniuge ducta,
 Vel melius sacris invigilare libris;
 Lator sorte tua: Sed quæ mysteria subsint,
 Grammatices verbis quattuor euge vide.
 Defectiva vocant, quæ qua ratione iugalis,
 Perpulchrè monstrant, iura ineunda tori.
 Dicere enim primum est, ceu tu nunc MARGARIS inquis
 Tu mea Vita mihi, tu Rosa, tu mea lux.
 Ducere dînde domum decet, & conscendere lecti
 Fulcra sacri, & molles post agitare iocos.
 Tum Facere ut pariles concordia, amore, coruscant,
 Tum Ferre unanimes dextra sinistra simul.
 Anne hæc conveniunt? si forte iocosius ac fas
 Dixero, tu verbis omen inesse proba:
 Ac iam Margariden complectere molliter ulnis,
 DIC volo, DVC cito, FAC strenua, FER patiens.
 Hisce vale longum dulci cum coniuge, restat
 Nunc bonus ut CEREBRUM VISITet hîcce liquor.

Σωτήρι quondam meo πολυγράφῳ F. 3. Nov
 Anno M. D. IIC.

GREGORIO REIMARI &
DOROTHEÆ CÆLIÆ.

Spartanorum veterum decreta valerent,
Quæ de coniugij tempore lata Viris;
Effugisse equidem rerer te docte GREGORI
Multam, quam legi huic imposuere gravem.
Nam nec sero nimis, cito nec nimis illa iugalis
Te iuyit thalami vincla subire sacri.
Perspexere ferat senium quid, quidve inventa,
Vrbis ad augmentum femina quidve mala.
Gaude ergo: Utquæ queas concinniter atq; beatè
Vivere, deturpent noxia nulla domum,

Anno M. D. IC. Feb. 17.

M. IOHANNI CARSTADIO
&
ANNÆ SCHALLERS.

Cvm tua Laureolâ redimiret tempora Phœbus
Laudibus inscripsi carmina pauca tuis;
Pauca quidem sed grata tamen: Non argo novellis
Comprecor his cæptis omnia fausta tuis?
Dum tibi consortem Thalami Virtute puellam
Eximia gliscis iungere IANÈ piam.
Hec à POSSELIO nostro ut mihi fama relata,
Extemplo placuit fundere metra tibi.
Metra tuis cæptis benè convenientia sponse
CARSTADI, patriæ lumen honosq; tuæ.
Vivito cum dulci vnanimis IANÈ ANNVLÆ, & omen
Nomini inest Sponse ut Personet alma Charis.

PERSONET alma fides, pax, & concordia vestris
In laribus, thalamo personet alma fides,
Anne huic à DIVIS STAS COR ceu nominis omen
Denonat? aſt cuienam? huic ANNVLÆ? ei fateor.
Salve ergo multum ac niveis ornato lapillis
VINCENTI Lucem, vincere te iubet hæc.
Vincere te iubet hæc, vt te vincire deinceps
Sponſa queat thalami, nitere pignoribus.

Anno M. D. IC. die Vincentij
pro ratione temporis effuſum.

M. ANTONIO AVLÆO R.
In thalami ſociam ſibi adſciſcenti
ELISAM DETLOVIAM.

T Andem ſpes animi credula mutui
Nunc te AVLÆE iuvat? compede detinens
Grata in flore iuventa, ac
Iam DETHLOVIA deperit?
Sane te Aonium ſlectere mollibus
Cæpit iam imperijs ELSVLA, lucidum
Fulgens, pectore, ocellis
Ceu flos, ceu roſa perpurans.
Atqui lucifluis plus quater hunc polum
Percurret radijs Cynthius, antequam
Me indigitare Maritum
Poſſis, dicere ne aſſoles?

Quid

Quid factum? celeris cornua Cynthia
Vix mutata quater bis rutilantia,
Cum pulcram tibi Nympham
Iungit Diva Cnidi ac Paphi.

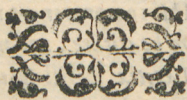
Sed quis cyprigenæ non, uti Pallados,
Quarum hæc ingenijs illo toro præest,
Acceptabile munus

Promptè susciperet refers.
O factum benè! sic Numine dextero
Oblatam manibus prændere concedet,
Divam fronte pilosa,
Post hanc calvitio glabro.

ANTONI ex animo comprecor hunc tibi
Felicem thalamum, tergeminum DEVM
Vobis voce laceffens

Ex voto omnia uti cadant.
Sic pax aureolis, atq; fides comis
Afflabunt thalamum, nec malè deruent
De fervore recenti,
Quicquam dividie graves.

Συγχαίρειν καὶ Φιλοφροσύνῃς Ἐνεκα
amicis. f. Calend. Sepr. Anno 16.

STEPHANO HOLSTENIO
&
ANNÆ BOLDEVVANS.

Sit, tristitatum turbinibus nigris
Ceu pinus Euro concutiatur, tamen
In patriam redux Amici

Lætus epistolium capepsi.

Nam, vera promens, HOLSTENII memor,
Mutata rebar imula pectoris,

Prisciq, descivisse Amoris
Glutine plus solito à tenaci.

Cur inquires? Quod longius annuo

Nil litterarum sit spacio datum

Tuis Amicis: At silenti

Causam aliquam modo suspicamur.

Nimirum amicæ basi blandulæ,

Nimirum amores pectoris igneos,

Insubilavit quos medullis

Cinxia cum socijs Diones.

Silentij esset sufficiens quidem

Causa hæc, amandum ni esset amiculos

Ne negligamus: Misione

Quare, opus est tibi crebriori,

Adesse tædis non finitur modo;

Tamen IEHOVAM comprecor ut torum

Vestrum beatitate, nec non

Lætitia stabili secundet.

F. pro pridie, D. Mihaelis Archang,

A. IC.

IACO.

IACOBO CROLLIO
&
ELISABETHÆ SCHOMACHERS.

Nuper ut Andromedes patris æthere fulserat ignis,
Ac fureret flammis cum procyone, Leo;
Ut sibi discaveat flammantis ab ore Leonis

CROLLIVS, egreditur vespere prata petens.

Id Cytherea tuens; cernis ne ait optime Nate,

CROLLIVS ut vitet torrida signa Canis?

Aurula latifluos fervens ne insibilet ignes,

Intima quo cordis sauciet aut Veneris.

Callidus atq; sagax nimium! nam pectore flammæ

Concipere edidicit quale sit hicce malum.

At mi Nate, magis quantò tua spicla, tuasq;

Quâ potis est fugiet conditione faces?

Et facit. Hinc etenim humidulis dum Cynthia ocellis

Irrorat, roseos undiq; lustrat agros.

Quare agedum insequere hunc per pascua læta meantem.

Auscultans in agris quæ meditetur ovans.

Ac ubi pileolum capiti detraxerit, auræam

Frigidulo ut recreet flamine cæsariem,

Non secus ornithiæ ut, quâdam dulcedine mentem

Suffunde, atq; ignem insigito amoris oclis.

Re benè transacta exclames, Macte optime CROLLI

Vulneribus Cypridos macte IACOBE novis;

Tun' mihi tun' Cæneus planè impenetrabilis esses,

Quem mea non quatiant spicla, meaq; faces?

I nunc Angliacas sperne, Helveticasq; puellas,

I nunc & Matris temnito tela meæ.

E S

I nunc

I nunc torrentis torrentia sydera Sivi
 Devita, humifero i vespere prata petens.
Sic ait improbulus. Subridens **CROLLIVS** autem
 Sentio ait Cypridos tela facesq; modo.
Sentio iam flammæ : Ergon' medicamina queram?
 At medicam medicæ non feret artis opem.
Sed lateri latus apponens quod vulnera fecit,
 Vulnera vulneribus sunt relevanda mihi.
Siccine? Num Hippocratis Coi hæc sententia? at inquis
 Sit quæcunq; velit mi hæc Medicina rata est.
Credo equidem. At cave ne nimium tibi colla lacertis
 Infertur, roseis **ELISABETHA** genis.
Sic tibi quod **GALLI** conaberis optime **CROLLI**,
LAVRENTI effectum lux dabit. Hiscæ **VALE**.

pridie Galli F. Anno IC.

BALTHASARO HANEN
 Patritio Rostoch. &
ANNÆ LVSCHOVÆ.

*Anagrammatismi ex nominibus
 Sponforum.*

BALTHASARVS HANE
αυαγς.
NATVRA SAL HABES.

Cæu opus Endromide hirsuta cum nubila cæli
 Stat facies, pluvijis ac madet omnis ager :

Sic itidem socia thalami Sponse optime reris,
 Frigus ubi glaciens germine privat agros.
 Salse equidem: ut fatear liciti si ferret Amoris
 Flamma, quot effugerent hac ratione gelu!
 Nam quæ deturpant teneros mage corporis artus,
 Quam pluvix australes, quam glacialis hyems.
 Hinc squalor, gravis inde dolor, pavor hinc, rigor illinc,
 Quæ mera corporibus sunt nocumenta hominum.
 Pulcre itaq; hæc vitas HANI Neonymphe, puelle
 Nubilis ut corclum conciliare studes:
 Molle latus latere, atq; pedem pede, corcula corclis,
 Legitimo gliscens blanda fovere toro.
 NATVRA SAL Sponsene HABES? salibusq; iocisq;
 En tibi conditum pectus amore pari.
 En tibi LVSCOVIAM gallinule adinstar ovantis,
 Quæ venit ad nutum Galle animose tuum.
 Ergo tui cupidam apprehende ac progeneriter alas
 Concutiens, gracilem quando gracillat adi.

ANNA LVSCHOVINA

αναγγ.

ANNA HANI OCVLVS.

Omnis amās quantis miser æthera questibus implet
 Antequam inire Gradus possit amoris ovans.
 Deinde ubi iam indeptus primum, suspiria quot nans
 Ducit, vt & quarta linea Amoris amet.
 Hanc nactus; Quanto ducit splendore triumphos
 Gaudia quæ mentis? quos agitatq; iocos?

Haud

Haud quoq̄, disparili victor ratione triumphas
 BALTHASARE; En te OCVLVS quis petat hicce vides?
 O Lux! HANI OCVLVS roseo fulgore renidens
 ANNULA flos Venerum est, mel Charitum atq̄, lepor.
 HANI I ait sum OCVLVS, corclum, lux, vita, voluptas,
 Hic quoq̄, mi mea lux, res mea, vita, salus.
 Et quia nos iunxit sinceri flammula amoris,
 Hocce meo dulce est vivere, dulce mori.
 Ecce suos radios tuus hic, uti spargat Ocellus
 BALTHASARE, ut sparget cum tibi iuncta toro!

11 Cal. Nouemb. F. Anno IC.

M. IOACHIMO REICHIO
 Pastori Eccles. Butz. Fidelis. de
 nati nuptijs.

Quid tibi pro officijs precium IOACHIME rependam
 Mi praestitis REICHI optime?
 Gratus eram conviva tibi, gratissimus hospes
 ButzoyI eram domi tuae.
 Si mihi Numidij modius foret ilicet aureas,
 Rosas darem Anglicas lubens.
 At mihi Diva carens oculis sortem hancce negavit,
 Pauxillulum saltem offerens.
 Quid vero argenti cumulus; Quae pondera, fulvi
 Beant metalli plurima.
 Obveniunt etenim cunctis discrimine nullo,
 Mixtim bonis ac pessimis.
 Praestat ijsne animam mitis concordia, praestat
 Candore mensne purpurans?

VERNE

Verus amicitiae cultus Thesaurus habetur
Gazis, Ducum beator;
Absint queis fenum in cornu, quos nigra litura
Frontis notavit angulos.
Sed quid promisi REICHI doctissime? Tædis
Nati adfuturum me sacris?
Vt fatear verum, est? Verumtamen omnia nosti
Ex literis quæ obstant mihi,
Candidus ignoscas igitur. Precor alite fausta;
Vt coniuges facti novi
PRÆNIA cum Sponso conscendat limina lecti
Salvi, vigentes, floridi.
Hoc mecum ROSEI queis credita cura Lycei
MYSTERIORVM ANTIISTITES
SANCTORVM, socer ille tuus clarissimus vnâ
Virtute dia SCHACHTIVS;
Hoc itidem illustris genij splendore coruscans
Precabitur LOBECHIVS
Affinis tuus. Hi sce vale cum coniuge dulci
Cum liberis carissimis.
Hi sce vale REICHI, simili candore vicissim
Amans tuum RVTINGIVM.
Sic mihi Butzovij indeptum par nobile Amicûm
Mancinus atq; Reichius,

Anagramma ex Nominibus Sponsorum Nomi-
nibus coniunctim sumptis.

I O A C H I-

IOACHIMVS REICHIVS, ANNA PRÆNEIA.

1707.

I RAPE SAVIA REICHI: EN ANNA
HIC SVMO.

Quantum possit amor spernendo solumq; salumq;
Donec id apprehendat, quod petit, anne liquet?
Cæcula Neptuni hinc vada bis tranasse Leandrum
Legimus, ut Sestæ posset amori frui.
Quod si tantus amor disiunctos corpore tangit,
Non age præsentés tangeret ore magis?
Ne mirere igitur REICHI ornatissime ad osculum
Quod tua te, invitet, PRÆNIA sic referens.
I mea dita meum REICHI I RAPE SAVIA corclum,
I rape basiolum mi Ioachime lubens.
Moris enim est. Nec tu renues quin ó mea dicas
Osculum HIC ANNA tuis SVMO decora labris.
Recte: Ut cuncta domi resonent concentibus aptis,
Et mens cum parili ut mente habitare queat;
Tali animorum opus est nexu, concordia, amore,
Tali mente opus, hic Sponse novelle V A L E.

Prid. purificationis. Mariæ
M. D. C. F.

DNO.

PETRO STAPPENBECIO S.
&
CATHARINÆ SVMINGIÆ
Sponsis.

Multos exhilarat blandi FLOS tempore Veris,
Aut ROSA cynameo dulcis odore fragrans.
Multos MERX triplici cum fenore nacta per orbem,
Et GAZA attalicis anteferenda bonis.
Multos irradians Phœbi LVX lampade terram,
Atq; HONOR aut fama nomina magna vagæ.
Multos membra fovens Zephyris spirantibus AVR A,
Et DECUS, ut pario marmore fulta domus,
Te magis ast recreat CATHarina SVMingia PETRE, ac
Flos, Rosa, Merx, Gaza, Lux, Honor, Aura, Decus.
Prisca familiaritatis & Amicitia memor
L. M. Q. F. M. D. C. IV. id. Apr.

CORONIDIS LOCO;

Cautela

CVPIDINIS AD AMATORES

incassum amantes.

Virginem amare bonum. Sed pessimum amore fruisi
Non posse: Ergo ita ames ut frui amore queas.
Non frui enim, atq; adamare tamē, tibi cernere flammæ
Tempore brumali est, sed procul esse ab ijs.

Candido Lectori S.

Inter inprimendum, Lector amicissime, *Σφάλματα* quædam, typhotæ incuria irrepsere, quæ hic [quantum animaduertere potui] adnotata cernes, ac pro animi tui ingenij candore, una cum leuiusculis reliquis benignè corriges. Littera igitur B. columna 2. versu 23. pro beatam lege beatum. colum. 4. v. 16. pro Semmate lege stemmate. Littera D. col. 2. v. 12. lege *πάντα*. col. 3. v. 6. pro qui l. quæ. colum. 6. v. 1. pro mordi l. morbi. colum. II. v. 4. pro culpa l. cæpta. Similia, si quæ sunt, quilibet de rebus hisce dextrè sentiens, facillimè cognoscet, & in meliorem partem interpretabitur. B. V.

1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11
 10 09 03 02 01 C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 E
 the scale towards c

Candido Lectori S.

r inprimendum, Lector amicissimi
 quædam, typosæ incuria
 e, quæ hic [quantum animaduer-
 ai] adnotata cernes, ac pro animi
 nij candore, una cum leuiusculis
 benignè corriges. Littera igitur
 ana 2. versu 23. pro beatam lege
 colum. 4. v. 16. pro Semmate le-
 mate. Littera D. col. 2. v. 12. lege
 l. 3. v. 6. pro qui l. quæ. colum. 6.
 moridi l. morbi. colum. II. v. 4.
 a l. cæpta. Similia, si quæ sunt,
 de rebus hisce dextrè sentiens,
 cognoscer, & in meliorem par-
 pretabitur. B. V.

